

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 sv. Václav | 11:15 sv. Gabriel | 8:30 10:15 Zlíchov | 16:00 sv. Vavřinec
Po-So: 7:30 17:30 sv. Václav | pátek 15:00 Palata | 1. sobota 16:00 Velká Chuchle

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 - 17:55
Všední dny: - večer 17:00 - 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.11. neděle Slavnost všech svatých**
koná se sbírka na Arcidiecézní charitu
- 2.11. pondělí Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- 4.11. středa Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
- 6.11. pátek 1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin
- 8.11. neděle 32. neděle v mezidobí
- 9.11. pondělí Svátek Posvěcení lateránské baziliky
- 10.11. úterý Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
- 11.11. středa Památka sv. Martina, biskupa
- 12.11. čtvrtek Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
- 13.11. pátek Památka sv. Anežky České, panny
- 14.11. sobota od 15 hod. Farní odpoledne (zasedací sál MČ Praha 5)**
- 15.11. neděle 33. neděle v mezidobí
„Den Bible“ - koná se sbírka na podporu biblického apoštolátu
- 17.11. úterý Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
- 21.11. sobota Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
- 22.11. neděle Slavnost Ježíše Krista Krále**
při mši sv. v 18 hod. zazní Missa solemnis K. B. Kopřivy
(účinkuje Emauzský sbor a orchestr; dirigent - Tomáš Čechal, varhany - V. Vála)
v 19.15 setkání pastorační rady
- 24.11. úterý Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků
- 29.11. neděle 1. neděle adventní
od 14.30 do cca 17.30 adventní program pro děti
(vyrábění ozdob, přání; možnost svátosti smíření)
- 30.11. pondělí Svátek sv. Ondřeje, apoštola
- 1.12. úterý od 19 hod. pásmo varhanní hudby a slova snázevem **Legenda o sv. Mikuláši**

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 700 ks neprodejně

11
Listopad
2009

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

SVATOST

Co bychom asi odpověděli vpomyslné, raději anonymní anketě na otázku: „Čeho chci v životě dosáhnout?“ Mnohé zodpovědi by asi kroužily kolem témat štěstí, zdraví, lásky, úspěchu, možná i bohatství. Těžko říci, zda by někoho napadlo naprosto vážně odpovědět, že chce prostě dosáhnout svatosti. Svatost se dnes opravdu málokomu jeví jako přitažlivá životní meta, přestože z Písma svatého víme, že bez svatosti „nikdo Pána neuvidí“ (Žid 12,14), a jsme kni také bezprostředně vybízeni: „Jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. Vždyť je psáno: ‘Buďte svatí, neboť já jsem svatý.’“ (1 Petr 1,15-16)

Snad je dnes svatost málo přitažlivá nejen pro náročnost, která je se jejím dosahováním spojena (znamená přece stálou odolnost vůči zlému a vytrvalost vdobrem), ale také díky tomu, že je pojem svatosti často poněkud zkreslený, stejně jako některé další pojmy znáboženské oblasti. Jakoby se úplně ztrácela ona těsná souvislost, která mezi svatostí na jedné straně a štěstím či láskou na straně druhé ve skutečnosti existuje. Nechme se proto vměsíci, jehož první den je věnován právě všem svatým, inspirovat k tomuto tématu myšlenkami Svätého otce, který nedávno charakterizoval svatost jako umění „být upřímnými a opravdovými Ježíšovými přáteli“.

„Den po dni nám církev nabízí možnost putovat ve společnost svatých. Hans Urs von Balthasar napsal, že oni jsou nejdůležitějším komentářem k evangeliu, jeho každodenní aktualizací, a tak pro nás představují skutečnou cestu vedoucí k Ježíšovi. Francouzský spisovatel Jean Guittou je líčí jako barvy spektra ve vztahu ke světlu, protože svými odstíny a důrazy, vlastními každému z nich, odrážejí světlo Boží svatosti. Jak důležité a plodné je tedy úsilí pěstovat poznání svatých a úctu k nim vedle každodenního rozjímání Božího slova a synovské lásky k Marii!“

Každý den v roce nám nabízí příležitost důvěrně se seznámit se svými nebeskými ochránci. Jejich lidská a duchovní zkušenost ukazuje, že svatost není nějaký luxus ani výsada několika málo lidí, nýbrž společné určení všech lidí, povolání k tomu, aby byli Božími dětmi, že je to všeobecné povolání všech pokřtěných. Svatost je nabídnuta všem, i když všichni svatí nejsou stejní. A není nutné, aby byl velkým světcem jen ten, který vlastní mimořádná charismata. Vždyť je velmi mnoho těch, jejichž jména zná pouze Bůh, protože na zemi vedli navenek velmi obyčejný život. Jejich příklad dosvědčuje, že pouze tehdy, je-li člověk ve spojení s Pánem, naplní se Jeho pokojem a Jeho radostí a je s to všude šířit pokoj a optimismus.

Svatost nespočívá v tom, že člověk nikdy nechýbuje, nehřeší. Svatost roste ve schopnosti konverze, obrácení a lítosti, v ochotě začít znovu a zejména ve schopnosti smířit se a odpustit.

Nejde tedy o to nikdy nechýbit, ale o schopnost smířit se a odpustit. Ta nás činí svatými. A všichni se touto cestou svatosti můžeme vydat. “

(Benedikt XVI., generální audience - dle www.radiovaticana.cz)

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum fara

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centr.

Biblická hodina pod vedením P. Stanislava

čtvrtek 18:15 - 19:15 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejblíže schůzka bude 22.11. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejblíže schůzka 24.11. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od 29.9.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Petra a P. Mariusze

Modlitební štafeta za kněze

bude sohladem na vyhlášení Roku kněží vnaší farnosti i nadále pokračovat.

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a

vypůjčit u Jany Durdisové (721148091 nebo telefon do kostela 257317652)

V neděli 25. května 2008 odstartovala celoroční Modlitební štafeta za kněze. V sakristii jsou archy, kde se zájemci přihlásí k týdenní štafeti modliteb. Texty modliteb jsou také na farních stránkách. Ať naše společné modlitby přinesou mnoho požehnání jim i nám.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

Vážení rektori a profesori, poslání university, na němž se podílíte, má vedle bádání ještě další podstatný aspekt, a sice zodpovědnost za formování mysli a srdcí dnešních mladých lidí. Tato důležitá povinnost samozřejmě není nová. Od časů Platonových vzdělávání není pouhým hromaděním vědomostí nebo dovedností, ale je chápáno jako *paideia*, lidská formace vbohatství intelektuální tradice směřující kctnostnému životu. Když rozkvět velkých universit po celé Evropě ve středověku mířil směle kideálu syntézy veškerého vědění, bylo to vždy ve službě pravého lidství (*humanitas*), dokonalosti jednatelce uvnitř dobře uspořádané společnosti. A také dnes: jakmile si mladý člověk uvědomí plnost a jednotu pravdy, objeví s radostí, že otázka toho, co může vědět, otevírá obrovské dobrodružství o tom, čím by měl být a co by měl dělat.

Je třeba znovu objevit myšlenku uceleného vzdělání založeného na souladu poznání zakotveného vpravdě. Pomůže nám to postavit se vsoučasné společnosti tolik evidentní tendenci tříštit poznání. Mohutný rozvoj vinformační a technologické oblasti s sebou nese pokušení oddělit rozum od hledání pravdy. Rozum, je-li však zbaven základní lidské orientace kpravdě, začíná ztrácet směr; chřadne, a to buď pod záminkou skromnosti, uspokojený tím, co je pouze částečné nebo provizorní, a nebo pod záminkou jistoty, sníž trvají na kapitulaci před požadavky pravdy ti, kdo přisuzují stejnou hodnotu bez rozdílu prakticky všemu. Ztoho vyplývající relativismus působí beznadějnou kamufláž, za níž se může skrývat nová hrozba autonomie akademických institucí. Zatímco doba vměšování politického totalitářství pominula, nejsme často svědky toho, jak jsou používání rozumu a akademické bádání po celém světě – více či méně jemně – nuceny sklonit se pod tlakem ideologických zájmových skupin a podřít se vábení krátkodobých prospěchářských nebo pragmatických cílů? Co se stane, bude-li naše kultura stavět pouze na módních argumentech, smalým odkazem na skutečnou historickou intelektuální tradici, nebo na názorech, které jsou nejhlučněji prosazovány a nejvíce sponzorovány? Co se stane, oddělí-li se naše kultura od svých životodárných kořenů vůzkosti, aby si zachovala radikální sekularismus? Naše společnosti se nestanou rozumnějšími ani tolerantnějšími ani přizpůsobivějšími, ale spíše křehčími a uzavřenějšími a se stále větší námahou budou rozlišovat, co je pravdivé, vznešené a dobré.

Milí přátelé, chtěl bych vás povzbudit, abyste do všeho, co děláte, vložili ideály a velkorysost mladých lidí, a to nejen do studijních programů, které vám pomáhají vyniknout, ale také do zkušenosti sdílených ideálů a vzájemné podpory ve velkém díle vzdělání. Dovednosti analýzy a schopnosti tvořit hypotézu, spolu sobezřetným uměním rozlišovat, poskytují účinnou protilátku proti postojům sebestřednosti, lhosejnosti a odcizení, s nimiž se někdy setkáváme vnaší úspěšné společnosti a jež mohou ovlivnit zvlášt mladé lidi. Vteto souvislosti výsostně humanistického pohledu na poslání university bych rád krátce zmínil překonání rozporu mezi vědou a náboženstvím, což bylo ústředním zájmem mého předchůdce papeže Jana Pavla II. Jak víte, tento papež propagoval plnější pochopení vztahu víry a rozumu jako dvou křidel, díky kterým se lidský duch pozvedá ke kontemplaci pravdy (srov. *Fides et ratio*, Úvod). Víra i rozum se vzájemně podporují a každý z nich má svůj vlastní prostor působení (srov. Tamtéž, 17), a přesto někteří by je chtěli stále od sebe oddělovat. Zastánci tohoto pozitivistického vyloučení Boha zuniverzálností rozumu nejen že popírají nejhlubší přesvědčení věřících, ale také maří skutečný dialog kultur, který sami požadují. Rozum, který je hluchý ke všemu Božímu a vyhošťuje náboženství do říše subkultury, je neschopný vstoupit do dialogu kultur, jenž náš svět tak naléhavě potřebuje. Nakonec, „věrnost člověku vyžaduje věrnost pravdě, jež jediná je zárukou svobody“ (*Caritas in Veritate*, 9). Tato důvěra v lidskou schopnost hledat pravdu, objevovat pravdu a žít zpravdy vedla kzakládání velkých evropských universit. To musíme dnes znovu zdůrazňovat, abychom povzbudili intelektuální síly nezbytné pro rozvoj budoucnosti skutečného lidského rozkvětu, budoucnosti vpravdě hodné člověka.

Milí přátelé, po těchto úvahách vám přeji vše dobré pro vaši náročnou práci. Modlím se, aby ji vždy inspirovala a vedla opravdová lidská moudrost, jež upřímně hledá pravdu, která nás osvobodí (srov. *J 8,28*). Vám i vašim rodinám vyprošuji Boží požehnání, radost a pokoj.

ZÁPIS SE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 18.10. 2009

Přítomni: P. Petr Bouška, F. Nedbal, A. Zelinková, M. Tlamicha,
T. Lokajíčková, V. Škacha
Nepřítomni: J. Durdisová (omluvena), J. Macek (omluven)

Rekapitulace podzimních akcí

- organizace a program farního odpoledne.
- úpravy pohlednic kostela sv. Václava
- diskutovány změny nového farního webu
- farní úklidová brigáda stanovena na sobotu 28.11.
- schválen návrh na výměnu žárovek vkostele

Další zasedání pastorační rady je stanoveno na 27.11.2009. Zapsal Vojtěch Škacha

POZVÁNKA PRO DĚTI NA TRADIČNÍ ADVENTNÍ VYRÁBĚNÍ VÁNOČNÍCH OZDOB

na faře u sv. Václava, o 1. neděli adventní, tj. 29.11. 14,30 - 17,30. S sebou: přezůvky a nůžky

Přijďte udělat radost sobě a zároveň pomoci černošským kamarádům, kteří trpí nouzí: vaše výrobky budou o dalších adventních nedělích rozdávány při peněžní sbírce na jejich základní potřeby, jako je jídlo, pití, oblečení, léky... Ti z vás, kteří již chodí ke svátostem, mohou během vyrábění využít i možnost svátosti smíření.

Za všechny organizátory

Anička Zelinková a Radka Habánová

KONCERT VARHANNÍ HUDBY A SLOVA

Legendu o sv. Mikuláši přednese VLADIMÍR MATĚJČEK herec Divadla za branou, Lyry Pragensis a host činohry Národního divadla.

Varhanní skladby barokních mistrů zahraje VLADIMÍR ROUBAL regenschori Strahovského kláštera v Praze

Praha 5 - Smíchov, kostel Sv. Václava
úterý 1.12.2009 v 19 hod.

Vstupné dobrovolné

S podporou MČ Praha 5

NABÍDKA různých ručních prací pro děti i dospělé přímo u kostela v Porthaimce, nebo v DDM naproti našemu kostelu (korálkování, drátkování, práce s textilem, keramika...) Termíny: úterý - (10,00-12,00 hod), středa - 17,00-19,00 hod., nebo pátek 14,30 - 16,30 hod. Vede paní B. Klápštová. Je nutné se přihlásit na telefonu L. Pavlíkové -606 381 626.

DRAKIÁDA

V sobotu 24.10.2009 odpoledne se konala drakiáda. Nejprve jsme pouštěli draky. A potom jsme si užili hru, kterou pro nás připravili Mária a Honza. Vysvobozovali jsme princeznu. Moc se nám to líbilo. Přišli: Tomáš, Míša, Kačka, Pepík, Marek, Vendy, Matouš, Leo, Lukášek a Janička srodiči. Napsala: *Klára Zelinková*

toto území místem setkávání mezi různými národy, tradicemi a kulturami. Tato země poznala, jak všichni víme, i bolestná období a nese jizvy tragických událostí, které vzešly z nedorozumění, válek a pronásledování. Je však také pravda, že křesťanské kořeny pozoruhodně živily smysl pro odpuštění, usmíření a spolupráci, který umožnil lidu této země nalézt mír a který byl znamením nového začátku, nového sjednocení, obnovené naděje. Není to právě tento duch, který současná Evropa potřebuje?

Evropa je víc než jen světadílem. Je domovem! A svoboda nachází svůj nejhlubší význam v domově duchovním. S plným respektováním rozdílů mezi sférou politickou a náboženskou – díky němuž je vlastně zachována svoboda občanů vyjadřovat náboženské přesvědčení a podle něj žít – bych rád zdůraznil nenahraditelnou úlohu křesťanství při utváření svědomí všech generací a podněcování základního etického konsensu, platného pro každého člověka, který tento kontinent nazývá „domovem“! V tomto smyslu bych rád ocenil hlas těch, kteří se dnes v této zemi i vcelé Evropě – zdvořile, ale s rozhodností – snaží uplatnit svoji víru ve veřejné sféře v naději, že společenská pravidla a normy budou formovány touhou žít podle pravdy, která každého člověka osvobozuje (srov. *Caritas in veritate*, 9).

Věrnost lidu, kterému sloužíte a který zastupujete, vyžaduje věrnost pravdě, která je sama v sobě zárukou svobody a opravdového lidského rozvoje (srov. *tamtéž*, 9). Odvaha jasně vyřknout pravdu je vlastně službou všem členům společnosti tím, že osvětluje cestu lidského pokroku, poukazuje na etické a morální základy a dává záruku, že veřejný pořádek čerpá z pokladnice lidské moudrosti. Vnímavost k všeobecně platné pravdě by nikdy neměla být zastíněna partikularistickými zájmy, jakkoli důležitými, neboť to by vedlo jen k novým případům sociální fragmentace či diskriminace, o kterých tyto zájmové nebo lobbistické skupiny tvrdí, že je chtějí překonat. Aniž by to ohrožovalo toleranci rozdílů či kulturní pluralitu, činí hledání pravdy konsensus možným, udržuje veřejnou diskusi logickou, čestnou a průhlednou a zajišťuje jednotu, jaké by nějaké neurčité integrující pojmy nikdy nemohly dosáhnout. Věřím, že ve světeckirkevní tradice materiálního, intelektuálního a duchovního rozměru lásky, se členové katolické komunity - spolu s členy ostatních církví, církevních společenství a náboženství - budou i nadále zasazovat o rozvojové cíle, jež v tomto národě, i mimo něj, získají více lidský a více zlidšťující rozměr (srov. *tamtéž*, 9).

Milí přátelé, naše přítomnost v tomto nádherném hlavním městě, často nazývaném srdcem Evropy, nás vybízí k otázce, v čem ono „srdce“ spočívá. Ačkoli není jednoduché najít odpověď, jistým náznakem nám mohou být architektonické klenoty, které toto město zdobí. Úžasná nádhera jeho chrámů, hradu, náměstí a mostů nemůže nepozvednout naši mysl k Bohu. Jejich krása vyjadřuje víru; jsou zjeveními Boha, který nás právem nechává přemítat o divech krásy, o něž my lidé usilujeme, když vyjadřujeme estetický a poznávací rozměr svého nejnižšího bytí. Jak tragické by bylo, kdyby někdo hleděl na takové příklady krásy a nedbal by transcendentního tajemství, na které odkazují. Tvůrci setkání klasické tradice a evangelia dalo vzniknout pohledu na člověka a společnosti, pozornému na přítomnost Boha mezi námi. Při vytváření kulturního bohatství zdejšího kontinentu tento pohled zdůrazňoval, že rozum se nezastavuje u toho, co vidíme očima, nýbrž spíše vede k tomu, co leží na druhé straně, po čem hluboce prahneme: po Duchu, jinými slovy po Stvořiteli.

V kontextu současných křížovatek civilizací, často poznamenaném znepokojujícím rozdělením jednoty dobra, pravdy a krásy, a následným obtížným hledáním shody na společných hodnotách, se jakékoliv úsilí o lidský pokrok musí inspirovat tímto živým odkazem. Evropa, věrna svým křesťanským kořenům, má specifické povolání prosazovat tento transcendentní pohled ve svých iniciativách ve prospěch obecného dobra jednotlivců, společenství a národů. Mimořádně důležitým a naléhavým úkolem je podpořit mladé Evropany formací, která respektuje a živí jejich Bohem danou schopnost umět překonat právě ta omezení, o nichž se předpokládá, že je stejně chytí do pastí. Mladí lidé uvítají šanci vyniknout ve sportu, tvořivém umění či na akademické dráze. Není snad pravda, že jsou-li postaveni před vzešené ideály, budou stejnou mírou usilovat o morální ctnosti a o život v lásce a dobru? Vře zde povzbuzují rodiče a osoby odpovědné za vedení komunit, jež od autorit očekávají, že budou prosazovat hodnoty zahrnující intelektuální, lidské a duchovní rozměry zdravé výchovy, jakou zasluhuje naše mládež.

VŠICHNI SVATÍ

Svátek všech svatých mě, ale jistě i mnohé z Vás, vede k přemýšlení, jestli i my jednou budeme mezi ně patřit. Většinou skončíme konstatováním „na to já nemám a nevím jak na to!“ Moc se mi líbí myšlenka z knihy M. Delbrelové: „Mám být tím, co chce Bůh“. Tak to se asi snadno řekne, ale tak jednoduché to zase není. Víme, že jsme Boží děti, to je nám často připomínáno a že Bůh nám rozumí. My ale máme často dojem, že si rozumíme lépe než Bůh a rozhodujeme o svých životních cestách a činech sami, jsme přece dospělí a nejlépe víme jak si zařídit život v dnešní době! Pokud ale přece jen necháme Pána do našeho života trochu mluvit, často se nestačíme divit, jaký směr náš život nabral. Vmládí jsme možná plánovali žít „naplno“, budovat pozemské statky a užívat si života, ale Bůh měl (má) pro nás cestu vůstraní a tichosti. Nebo naopak někdo snil o této tiché cestě vůstraní kláštera, či kněžské službě, ale ocitl se naopak vrchu světa a musel se naučit být zodpovědným otcem či matkou. Když objevíme svou cestu, (nikdy není rovná jako dálnice bez překážek a nástrah), a den za dnem budeme předávat všechno dění svého života do Božích rukou, pokud budeme toužit dělat jen to, co se Bohu líbí a zvát Ducha svatého na pomoc, uvidíme, že naše zmařené plány nám byly kdobrému. Naše cesty povedou ke svatosti a i my jednou budeme patřit mezi „Všechny svaté“, jejichž svátek v listopadu slavíme. MM

SVATOST - CESTA PRO VŠECHNY (2.11. – SLAVNOST VŠECH SVATÝCH)

Když se dnes začne mluvit o svatosti, jsou reakce lidí různé. Někteří ani nevědí, co to slovo znamená, jiní, často i křesťané, se zaleknou a vysloví názor, že tato cesta pro ně není. Světci byli totiž většinou mučedníci. Teprve mnohem později byli svatořečeni také lidé, kteří víru vyznávali a podle ní žili, ale mučednickou smrt nepodstoupili. To jsou známé pravdy.

Z čeho však pramení strach, který nám brání splnit úkol, k němuž jsme jako křesťané všichni povoláni? Když pročítáme životopisy svatých, prohlížíme si jejich obrazy nebo sochy, často obdivujeme hrdinství i skutky těchto lidí. Víme, že Bůh byl v jejich životě na prvním místě. Milovali ho víc než cokoli jiného. A často zapochybujeme a ptáme se, jestli jsme toho také vůbec schopni. Světci jsou někdy zpodobňováni jako lidé, kteří již tady na zemi žili naprosto dokonale, bez veškerých chyb. Ale my víme, že to není pravda. Byli to obyčejní lidé. Žili třeba odlišným způsobem života, podle doby, do které je Bůh postavil, ale měli i mnoho slabostí, jako každý z nás. Protože se však ve svém životě spolehali na Boha, dokázali mnoho. To je výzva pro každého.

Naším úkolem je především to, abychom se nebáli vyznávat celým životem svoji víru. Musíme dobře a zodpovědně plnit svoje povinnosti, nepřidávat se k těm, kteří jsou nepoctiví nebo dělají věci, jimiž si ničí život. Tímto naším postojem se budeme lišit, mnozí nás nepochopí, stejně jako nechápali svaté v dobách, kdy oni žili.

Cesta ke svatosti je opravdu pro každého z nás. Prosme proto světce nejen ochranu a pomoc, ale také o sílu a schopnost je následovat, abychom s nimi mohli jednou v nebi chválit Boha tak, jak po tom všichni v srdci toužíme. *Ilona Bozděchová*

SVATÍ – JEŽÍŠOVA ZRCADLA

Svatí jsou jako spousta malých zrcadel, ve kterých nahlížíme Ježíše Krista.

Ve svých apoštolech Ježíš pozoruje svou horlivost a lásku pro spásu duší; v mučednících zas svoji trpělivost, svá utrpení a bolestnou smrt; vpouštěvnících vidí svůj skrytý život; v pannaích obdivuje svou čistotu bez poskvrny a ve všech svatých svou lásku bez hranic. A tak když obdivujeme ctnosti svatých, obdivujeme ctnosti Ježíše Krista. Sv. Jan Maria Vianney (převzato z www.poust.cz)

I v tomto čísle nacházíte od str. 6 do str. 11 pokračování úplného a autorizovaného znění promluv Benedikta XVI. na setkáních s věřícími při jeho návštěvě v ČR. Cyklus uzavřeme v příštím čísle Zpravodaje. Zároveň bude ve farní knihovně k dispozici několik výtisků zvláštního čísla, kde budou shromážděny všechny texty.

UVÍTACÍ OBŘAD

Praha, letiště Stará Ruzyně, 26. září 2009

Pane presidente, milí páni kardinálové a bratři biskupové, Vaše Excellence, dámy a pánové!

Mám velikou radost, že mohu dnes být v České republice, a jsem hluboce vděčný vám všem za srdečné přivítání. Děkuji panu prezidentu Václavu Klausovi za jeho pozvání navštívit tuto zem a za jeho milá slova. Je mi ctí, že jsou zde přítomni představitelé občanského a politického života a jim, jakož i všemu českému lidu, adresuji svůj pozdrav. Protože jsem zde především na návštěvě katolických společenství Čech a Moravy, zdravím srdečně a bratrsky pana kardinála Vlka, arcibiskupa pražského, Monsignora Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a předsedu České biskupské konference, a všechny přítomné biskupy a věřící. Byl jsem obzvláště dojat, když jsem od mladé dvojice obdržel dary typické pro kulturu tohoto národa, spolu s hroudou rodné země. To mi připomíná, jak hluboce je česká kultura proniknuta křesťanstvím, neboť – jak známo – tyto dary, chléb a sůl, mají zvláštní význam symbolice Nového zákona.

Jestliže celá evropská kultura byla hluboce formována křesťanským dědictvím, platí to obzvláště pro české země, neboť díky misijnímu působení svatých Cyrila a Metoděje v 9. století získal staroslověnský jazyk poprvé psanou podobu. Tito apoštolové slovanských národů a zakladatelé jejich kultury jsou po právu uctíváni jako patroni Evropy. Stojí pak za zmínku, že tyto dva velcí svatí byzantské tradice se zde setkali smisionáři původem zlatinského Západu. České země byly historicky a územně – tím, že se nacházejí vsrdci evropského kontinentu na křižovatce severu a jihu, východu a západu – místem setkávání různých národů, tradic a kultur. Nelze popřít, že to, co někdy bylo příčinou třenic, se dlouhodobě ukázalo jako plodné setkání. Odtud pramení rozhodující role českých zemí v intelektuálních, kulturních a náboženských dějinách Evropy: občas byly bitevním polem, častěji však mostem.

Brzy si připomenete dvacáté výročí „sametové revoluce“, kterou šťastně a pokojně skončilo mimořádně těžké období této země, období, v němž myšlenková a kulturní výměna byla přísně kontrolována. Spolu s vámi i s vašimi sousedy děkuji za vaše osvobození od těchto despotických režimů. Jestliže pád berlínské zdi byl předělem ve světových dějinách, tím více to platí pro země střední a východní Evropy. Ty tím získaly místo, které jim jako svrchovaným náleží ve společenství národů.

Nelze nicméně podceňovat následky čtyřicetiletého politického útlaku. Mimořádnou tragédií pro tuto zemi byl tvrdý pokus tehdejší vlády umlčet hlas církve. V průběhu vašich dějin, od časů svatého Václava, svaté Ludmily a svatého Vojtěcha, až po svatého Jana Nepomuckého zde žili stateční mučedníci, jejichž věrnost Kristu promlouvala hlasem silnějším a výmluvnějším, než byl hlas jejich vrahů. Tento rok si připomínáme čtyřicáté výročí smrti Božího služebníka kardinála Josefa Berana, pražského arcibiskupa. Chci zde projevit úctu jemu a jeho nástupci, kardinálu Františku Tomáškoví, kterého jsem měl čest poznat osobně. Oba byli nezvolnými svědky křesťanské víry tváří tvář pronásledování. Tito, a dalších bezpočet odvážných kněží, řeholníků a laiků, mužů a žen, uchovalo vtéto zemi živý plamen víry. Dnes, kdy byla obnovena náboženská svoboda, vyzývám všechny obyvatele této republiky, aby znovu objevili křesťanské tradice, které formovaly jejich kulturu. Povzbuzuji též křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet, když celá země musí čelit výzvám nového tisíciletí. „Bez Boha člověk neví, kam má jít, ani není schopen pochopit, kdo je“ (*Caritas in veritate*, 78). Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná, protože otevírá naše srdce naději a umožňuje nám objevit naši nezcižitelnou důstojnost Božích dětí.

Vážený pane prezidente, znám Vaše přání, aby náboženství hrálo větší roli v záležitostech této země. Prezidentská zástava vlající nad Pražským hradem hlásá heslo „Pravda vítězí“: je mým upřímným přáním,

aby světlo pravdy dále vedlo tento národ, který byl ve svých dějinách tolik pozeňnaný svědectvím velkých světců a mučedníků. Vtomto věku vědy je poučné připomenout si příklad Johanna Gregora Mendela, augustiniánského opata zMoravy, jehož průkopnické výzkumy položily základy moderní genetiky. Jemu jistě nebylo určeno napomenutí jeho patrona, svatého Augustina, který si stěžoval, že mnozí „více tíhli k obdivování faktů, místo aby hledali jejich příčiny“ (*Epistula 120,5*, srov. Jan Pavel II, *Oslava památky opata Gregora Mendela u příležitosti prvního století od jeho smrti*, 10. března 1984, 2). Skutečnému pokroku lidstva nejlépe prospívá právě takový soulad mezi moudrostí víry a intuicí rozumu. Kéž by se český lid mohl vždy těšit zplodūtohoto šťastného spojení.

Zbývá mi jen zopakovat díky vám všem a říci, že jsem se opravdu velmi těšil na tyto dny mezi vámi vČeské republice, kterou hrdě nazýváte „země česká, domov můj“. Srdečné díky.

PROMLUVA K PŘEDSTAVITELŮM POLITICKÉHO A OBČANSKÉHO ŽIVOTA A K DIPLOMATICKÉMU SBORU

Pražský hrad, 26. září 2009

Vaše Excellence, dámy a pánové,

jsem vám vděčný za možnost setkat se v tak významném prostředí představiteli politického a občanského života České republiky a se členy diplomatického sboru. Srdečně děkuji panu prezidentu Klausovi za laskavá slova přivítání jménem vás všech. Mé poděkování patří též České filharmonii za hudební vystoupení, kterým bylo naše setkání zahájeno a jež výmluvně poukázalo jak na kořeny české kultury, tak na významný přínos českého národa evropské kultuře.

Má pastorační návštěva České republiky se kryje sdvacátým výročím pádu totalitních režimů ve střední a východní Evropě a se „sametovou revolucí“. Euforie vyvolaná znovuzískáním demokracie se již nesla na vlně svobody. I dvacet let po hlubokých politických změnách, jež zasáhly tento kontinent, proces uzdravení a obnovy pokračuje, tentokrát v širším kontextu evropského sjednocování a stále hlubší světové globalizace. Naděje a očekávání občanů vůči vládám vyžadují nalézat nové formy veřejného života a solidarity mezi národy a občany. Bez nich by vytoužená budoucnost světa spravedlnosti, míru a blahobytu ještě dlouho zůstala nedosažitelná. Taková očekávání se nadále vyvíjejí. Zvláště mladí lidé si dnes znovu kladou otázku po povaze získané svobody. Kčemu je svoboda využívána? Co je podstatou skutečné svobody?

Úkolem každé generace je, aby se od počátku snažila vytrvale hledat způsob správného uspořádání lidských věcí, aby se snažila pochopit správné užívání lidské svobody (srov. *Spe salvi*, 25). I když povinnost upevňovat „struktury svobody“ je zásadní, nevyčerpává se tím zcela: Lidská touha se povznáší nad sebe samu, nad to, co může poskytnout vládnoucí politická a hospodářská moc, a směřuje koně velké naději (srov. *tamtéž*, 35), která má původ mimo nás, ale zároveň je uvnitř nás jako pravda, krása a dobro. Svoboda hledá smysl: vyžaduje přesvědčení. Opravdová svoboda předpokládá hledání pravdy – skutečného dobra – a tudíž nachází své naplnění právě vpoznávání a konání toho, co je správné a spravedlivé. Jinými slovy: pravda je návodem ke svobodě a dobro je dokonalostí svobody. Aristotelés definuje dobro jako „to, k čemu všechno směřuje“ a vyjadřuje přesvědčení že „milé je dosáhnouti dobra i pro jednotlivce, krásnější však je a ve větší míře božské dosíci ho pro národ a obce“ (*Etika Nikomachova*, 1; srov. *Caritas in veritate*, 2). Vždyť vznešená odpovědnost za probuzení vnímavosti vůči pravdě a dobro spočívá na všech vedoucích osobách, ať už v náboženství, politice či kultuře, na každém veřejném činiteli způsobem mu vlastním. Společně se pak musíme zasazovat v boji za svobodu a za hledání pravdy: obojí je totiž buď navzájem spojováno, nebo společně bídne zaniká (srov. *Fides et ratio*, 90).

Pro křesťany má pravda jméno: Bůh. A dobro má tvář: Ježíš Kristus. Křesťanská víra, už od časů svatých Cyrila a Metoděje a prvních misionářů, skutečně sehrála rozhodující roli v utváření duchovního a kulturního dědictví této země. Obdobně jí musí sehrávat nyní i do budoucna. Velké bohatství duchovních a kulturních hodnot, které se vyjadřují jedny ve druhých, nejen utvářelo identitu národa, ale také jí poskytovalo rámec potřebný k vykonávání role soudržnosti v srdci Evropy. Po staletí bylo

JAK TEN ČAS LETÍ

Ten podzimní „dušičkový čas“ nás vždycky vyzývá kzhlobání se nad svým životem a jeho přechodem na věčnost. Všichni vkaždém věku – od malých dětí až do vysokého věku stárneme. Mladí lidé si to mnoho nepřipouští, starší lidé však cítí, že život se mění a tak mnohé napadá jak dál? Cestu kuměleckému dílu stáří musí každý pro sebe najít sám. Jeho stáří mu nikdo neodejme a snažit se tvářit jako věčně mladý bývá někdy trochu komické. Ta druhá polovina života přece nemůže být stejná jako ta první. Stárnutí přece není jen projevem vadnutí, ale i tato etapa života má své hodnoty, své kouzlo, svou moudrost. Důležité však je přijmout svůj věk. Máme možnost nahlížet zpět a vidíme své úspěchy a prohry, radosti a těžkosti, pochopíme různé spojitosti i jak to vše utvářelo náš život. Uvědomujeme si na jakých základech stál a stojí náš život a všem jsme selhali, zklamali Boha i sebe. Můžeme pak soprovdovou lítostí říci: „Pane, odpusť mi.“

Vetapě stárnutí je důležité „opouštění“ - odevzdávání a růst v pokoře. Nejdříve odevzdáváme na prahu dospělosti své děti (dětí přece nebyly naše, byly nám dány od Boha, abychom je vychovali), nesmíme jim bránit odejít a příliš zasahovat do jejich života. Opouštíme zaměstnání, kde jsme něco znamenali, opouštíme zábavu, fyzicky náročné výlety do přírody, opouštíme své plány na stáří, často je Bohem odvolán náš životní partner a nás opouštějí síly. Co jsme hravě zvládli, nás už příliš unavuje. Musíme se vzdát aktivity, vlastního já a nakonec i života. Už by pro mne nemělo být důležité co jsem dokázal, spíše jaký jsem. Nahlížet do hloubky své duše, uvědomovat si své jednání a nebyť nespokojený a otravný pro své okolí. Přijímat to, co má pro mne Bůh připraveno. Tento proces opouštění je bolestný, proto se má člověk vživotě učit nelpět na ničem pozemském a odevzdávat vše Bohu do rukou. Díky víře ve vzkříšení dostává nakonec náš život i smrt fascinující nový rozměr. Můžeme věřit, že nás ve smrti vezme Bůh do náručí přenese tam, kde už nejsou žádné hranice, žádný zármutek jen věčná radost.

Pro nás všechny by měl platit příslib, který dal Bůh Abrahamovi: „Budeš pramenem pozeňnaní“ (Gn,12,2)

MM

OHLASY NA TELEVIZNÍ PŘENOSY ČT Z PAPEŽSKÉ NÁVŠTĚVY

Dostala se mi do rukou e-mailová zpráva, ve které stojí varovné zjištění: „Na Českou televizi se snesla velmi ostrá kritika za to, že vysílala -prý příliš mnoho - pořadů a zpráv o návštěvě Sv. otce Benedikta XVI. v ČR. Zase někteří zuřiví ateisté se nechali slyšet a tvrdě se do televize „navazli“. Máme za úkol psát na info@ceskatelevize.cz poděkování za přenosy z Brna a Boleslavi a vůbec za veškeré zpravodajství z této vzácné návštěvy. Pokud nebudou mít kladné ohlasy, tak budou opět náboženské pořady utlumovat. Prosím tedy všechny, aby napsali krátké poděkování na uvedenou adresu.“ Myslím, že tento podnět si rozhodně zaslouží naši pozornost. Budeme-li jako křesťané pasivní mlčenlivou menšinou, „demokratická“ většina nám to (nejen v mediích) dá znatelně pocítit. Sám jsem se tedy na příslušnou e-mailovou adresu -info@ceskatelevize.cz - obrátil s níže uvedeným poděkováním, který si dovoluji doporučit pro případné použití i Vám:

„Vážení, ozývám se v souvislosti s téměř „non-stop“ vysíláním zpravodajských a reportážních vstupů v souvislosti s návštěvou Sv. Otce Benedikta XVI. v ČR na konci září t.r. Velmi pozitivně mě překvapila jako obsáhlost, tak i nezkršenost vysílaných příspěvků. Díky nim se Vám podařilo přenést radostnou a současně klidnou a spořádanou atmosféru těchto setkání přímo do obývacích pokojů nás - diváků. Zvláštní dík patří v této souvislosti profesionálovi par excellence, p. Moravcovi. Jeho nezaujatý a přesto angažovaný přístup rovněž mile překvapil a zejména vhodným způsobem podbarvil přenášený obraz. Ještě jednou srdečně díky a více takových církevních přenosů v budoucnosti, byť asi ne při setkání s papežem. S vřelým pozdravem....“

Jakub Holeček

„Veritas vincit“. To je heslo, které nese vlajka presidenta České republiky: Nakonec pravda vítězí, avšak nikoli násilím, nýbrž přesvědčením, hrdinským svědectvím mužů a žen pevných zásad. Pravda vítězí upřímným dialogem, který upřednostňuje požadavky obecného dobra a odhlíží od soukromého zájmu. Žízeň po pravdě, kráse a dobru, vložená Stvořitelem do každého člověka, má za úkol sjednotit lidstvo v hledání spravedlnosti, svobody a míru. Dějiny častokrát ukázaly, že pravda může být zrazena a zmanipulována ve službě falešných ideologií, útisku a nespravedlnosti. Cožpak nás výzvy, kterým lidstvo muselo čelit, nevybízejí, abychom se měli na pozoru před takovým nebezpečím? Vždyť nakonec co je více nelidské a zhoubné než cynismus, který by popíral velikost našeho hledání pravdy, a než relativismus, který přímo rozežírá hodnoty podpírající budování jednotného a bratrského světa? My naopak musíme znovu získat důvěru ve vznešenost a velikost lidského ducha pro jeho schopnost pochopit pravdu a musíme umožnit, aby nás tato důvěra vedla v trpělivé politické a diplomatické práci.

Dámy a pánové, těmito myšlenkami v modlitbě vyjadřuji přání, aby vaše služba byla inspirována a udržována světlem té pravdy, která je odleskem věčné Moudrosti Boha Stvořitele. Pro vás i vaše rodiny ze srdce vyprošuji hojné Boží požehnání.

PROMLUVA NA SETKÁNÍ S AKADEMICKÝM SVĚTEM

Vladislavský sál Pražského hradu, 27. září 2009

Vážený pane presidente, vážení páni kardinálové, vážení páni rektori a profesori, milí studenti a přátelé, naše setkání mi dnes večer nabízí milou příležitost vyjádřit svou úctu k nepostradatelné úloze, jakou hrají ve společnosti university a vysokoškolské instituce. Děkuji studentovi, který mě vaším jménem laskavě přivítal, členům universitního sboru za jejich krásný výkon, a Jeho Magnificenci rektoru Karlovy university, profesoru Václavu Hamplovi, za jeho pozornou prezentaci. Akademická obec, jež svou službou podporuje a přispívá ke kulturním a duchovním hodnotám společnosti, obohacuje intelektuální dědictví národa a upevňuje základy jeho budoucího rozvoje. Veliké změny, jež proběhly v české společnosti před dvaceti lety, byly urychleny v neposlední řadě reformním hnutím, které vzešlo z universitního prostředí a studentských kruhů. Ono pátrání po svobodě stále vede práci učenců, jejichž služba (*diakonia*) pravdě je nepostradatelná pro blaho každého národa.

Obracím se k vám jako ten, který byl profesorem, jemuž leželo na srdci jak právo na akademickou svobodu tak i odpovědnost za správné používání rozumu, a teď je papežem, a jako takový je ve svém pastýřském úřadu uznáván jako hlas etického uvažování lidstva. Ačkoli někteří namítají, že otázky náboženství, víry a etiky nemají místo ve světě kolektivního myšlení, takový názor není vůbec samozřejmý. Svoboda, která je předpokladem pro používání rozumu – ať je to na universitě nebo v církvi – má svůj smysl: je určená k hledání pravdy a jako taková je principem křesťanství, které ve skutečnosti vedlo ke vzniku universit. Vždyť lidská touha po poznání pobízí každou generaci, aby rozšiřovala systém poznání a pila z pramenů víry. Bylo to právě bohaté dědictví klasické moudrosti přizpůsobené a vložené do služby evangelia, co první křesťanští misionáři přinesli těmto zemím a položili za základ duchovní a kulturní hodnoty trvajících dodnes. Ve stejném duchu byl můj předchůdce papež Klement VI. veden k založení slavné Karlovy university v roce 1347, která i nadále významnou mírou přispívá k širším evropským akademickým, náboženským a kulturním kruhům.

Autonomie, jež je vlastní universitě i jakékoli vzdělávací instituci, má svůj smysl v odpovědnosti vůči autoritě pravdy. Autonomie však může být mnoha způsoby ohrožena. Velká formativní tradice, otevřená transcendentní skutečnosti, která stojí v základech evropských universit, byla v této i v jiných zemích systematicky ničena reduktivní materialistickou ideologií, podlačováním náboženství a umlčováním lidského ducha. V roce 1989 byl však svět svědkem dramatických událostí svržení neúspěšné totalitní ideologie a vítězství lidského ducha. Touha po svobodě a pravdě je nezczitelnou součástí naší společné lidské povahy. Nikdy nemůže být odstraněna. Dějiny potvrzují, že bývá popírána na vlastní nebezpečí lidstva. Na tuto touhu se snaží odpovědět náboženská víra, různá umění, filosofie, teologie a jiné vědní obory, každý svou vlastní metodou, a to jak ukázněnou reflexí, tak zdravou praxí.

FARNÍ ODPOLEDNE

se uskuteční v sobotu 14. 11. 2009 od 15 hod. v zasedacím sále úřadu MČ Praha 5 (naproti kostelu). Můžeme se těšit na písničky v podání naší hudební skupinky i našich nejmenších farníků, na tombolu a další program, ale také na možnost sejít se znovu po roce jako farnost i mimo kostel a pohovořit si.

Uvítáme od případných dárců drobné předměty použitelné jako ceny do tomboly (možno přinášet do sakristie), v den konání pak něco dobrého ke společnému občerstvení i několik pomocníků do kuchyňky (ti se mohou vsakristii zapsat do připravené tabulky).

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den bude možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším vočistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky pro duše vočistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

POZVÁNÍ NA ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

Letošní adventní rekolekce je plánována vsobotu 12. 12. od 9 hodin na faře, a to pod vedením P. Františka Marka Míčka, O.Praem., který je jinak administrátorem v Praze-Nebošicích.

ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA V KOSTELE

V sobotu 28. 11. po ranní mši sv. (tedy cca od 8.15) se v kostele uskuteční dopolední úklidová brigáda. Prosíme ochotné farníky opomoc.

"PŘIJĎTE POBEJT!"

Zase po roce máme příležitost prožít spolu jedno odpoledne – jako jedna velká farní rodina. Záleží jen na nás, jakou ji vytvoříme: zda budeme ochotní přiložit ruku k dílu a otevřeme své srdce i těm lidem, se kterými se jen vidáme v lavicích kostela, nebo zda nad farním odpolednem ohrneme nos, protože v tu dobu se dá podniknout tolik jiných užitečných a zajímavých věcí... To ale nejspíš přijdete také o setkání s P. Ondřejem Pávkem, který přislíbil účast a vyprávění svých dojmů ze setkání se Svatým otcem během jeho nedávné návštěvy. Takže neváhejte a "přijďte pobejt"! TL

BLAHOPŘÁNÍ

Ve středu 18. 11. 2009 se dožívá 43 let P. JUDr. Stanislav Příbyl Ph.D., J.C.D., rektor kostela sv. Gabriela a výpomocný duchovní u sv. Václava, a večer 19. 11. 2009 se dožívá 38 let náš kaplan P. Mgr. Mariusz Przygoda.

Oběma našim kněžím srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání!